

Sygn. akt V CZ 22/06

POSTANOWIENIE

Dnia 28 kwietnia 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Marian Kocon (przewodniczący)

SSN Marek Sychowicz (sprawozdawca)

SSA Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa Z. K.

przeciwko S. D.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 28 kwietnia 2006 r.,

zażalenia powoda na postanowienie Sądu Rejonowego w B.

z dnia 23 stycznia 2006 r.,

odrzuca zażalenie.

Uzasadnienie

Z. K. wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem zarządzenia Przewodniczącego w Sądzie Rejonowym w B. z dnia 23 grudnia 2003 r. o zwrocie pozwu. Po wezwaniu go do uiszczenia wpisu od skargi skarżący wniósł o zwolnienie go od kosztów sądowych i ustanowienie dla niego adwokata. Postanowieniem z dnia 23 stycznia 2006 r. Sąd Rejonowy w B. wniosek oddalił. Na postanowienie to skarżący wniósł zażalenie, które przedstawione zostało Sądowi Najwyższemu do rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia jest środkiem prawnym, którego rozpoznanie należy do Sądu Najwyższego. Sąd, który wydał zaskarżone orzeczenie jest sądem, do którego wnosi się skargę i sąd ten bada zachowanie warunków formalnych skargi określonych w art. 424⁵ § 2 k.p.c. oraz odrzuca ją w razie nieuzupełnienia tych braków w terminie (art. 424⁶ § 2 i 3 k.p.c.). Na postanowienia tego sądu wydane w związku z wniesieniem skargi, obojętne czy skargą zaskarżone zostało orzeczenie sądu pierwszej czy drugiej instancji, zażalenie – jeżeli przysługuje – może być wniesione do Sądu Najwyższego. Na postanowienie odmawiające zwolnienia od kosztów sądowych i ustanowienia adwokata wydane w toku postępowania o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia zażalenie jednakże nie przysługuje. W postępowaniu o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje bowiem jedynie na postanowienie odrzucające skargę (art. 394¹ § 1 k.p.c.).

Niezależnie od tego co powiedziano wyżej, zażalenie wniesione przez skarżącego jest niedopuszczalne także z innego powodu. Stosownie do art. 87¹ § 1 k.p.c. w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje przymus adwokacko-radcowski, tymczasem zażalenie wniesione przez skarżącego sporządzone zostało osobiście przez niego, a nie przez adwokata lub radcę prawnego.

Wobec powyższego, Sąd Najwyższy na podstawie art. 394¹ § 3 w związku z art. 398²¹ i art. 373 k.p.c., postanowił jak w sentencji.